

Чл. 4.) Знакътъ, който е приелъ въ употребленіе нѣкой званично чрѣзъ означаемото въ 3-ия членъ дѣло има сила за петнадесетъ години; обаче правото за исключителното употребяване на знака са подновява, когато ступанинътъ му оставя въ надлежното сѣдилище веднѣжъ прѣзъ сѣкы петнадесетъ години образытъ на този знакъ.

Чл. 5.) На онѣзи, които оставятъ образытъ на различителнытъ си знакове са дава записка (*илми-хаберѣ*) за оставянъето, и са зема една лира Турска, която са предава на мѣстната Градоначалственна касса.

Чл. 6.) Онѣзи чужды подданицы, които са занимаватъ въ Османската Държава съ търгуване или съ промышленность като са съобразяватъ съ настоящія Уставъ, и като приематъ въ употребленіе особенъ различителенъ знакъ за своитѣ стоки, или индустриалны произведенія, съгласно съ постановленіята му, тѣ са ползуватъ отъ сичкытъ преимущества, които произстичатъ отъ него, и когато иматъ нѣкоя сѣдба, тя ще са разглежда въ Императорскытъ сѣдилища по основаніе на този уставъ, какъто са означава въ 11-ия членъ, и еще когато и двѣтъ противны страны сж чужды подданицы.

ЧАСТЬ ВТОРА.

Наставленія за званичното оставяне или предаване на образытъ на различителнытъ знакове.

Чл. 7.) Който иска да остави въ Гражданското сѣдилище, което са намѣрва въ сѣдалището на Санджака въ който обитава, различителный знакъ който е приелъ въ употребленіе, какъто са каза въ 3-ия членъ, този знакъ ако е печать или друго нѣщо издѣлбано, на което отпечатваньето е възможно, длѣженъ е да предаде на реченното сѣдилище двѣ неговы отпечатванія; ако ли е другъ нѣкой знакъ, длѣженъ е да предаде два неговы образа напълно съгласны съ първообразныя. Подъ тѣзи отпечатванія или образы ще има изыскваната